

U S T A W A

z dnia 16 grudnia 2005 r.

o produktach pochodzenia zwierzęcego¹⁾

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2019 r.
poz. 824, z 2020 r.
poz. 148, 285.

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie higieny i kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujących się w rolniczym handlu detalicznym, określonych w przepisach:

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy:

1) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55),
- b) rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206),
- c) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1) w zakresie dotyczącym produktów pochodzenia zwierzęcego;

2) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającej dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 71),
- b) dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 18 z 23.01.2003, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 124),
- c) dyrektywy 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylającej niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniającej dyrektywy Rady 89/662/EWG i 92/118/EWG oraz decyzję Rady 95/408/WE (Dz. Urz. UE L 195 z 30.04.2004, str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 407),
- d) dyrektywy Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 320).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

- a) rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 852/2004”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,
- b) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,
- c) rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 854/2004”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 25, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 30.04.2004, str. 24, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 11, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 15, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 22, Dz. Urz. UE L 149 z 15.06.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 17, Dz. Urz. UE L 196 z 28.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 24, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 99, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 323 z 09.12.2015, str. 2.

- 2) wymagania, jakie powinny spełniać produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek,
- 3) wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego i przez te produkty w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, w tym wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny,
- 4) sposób przeprowadzania urzędowych kontroli w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 854/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia

– z uwzględnieniem zasad, obowiązków i wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”, i rozporządzeniu nr 852/2004.

2. Ustawa określa również właściwość organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie:

- 1) urzędowych kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym, określonych w przepisach rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁶⁾) – Dz.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 56 z 29.02.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 85, Dz. Urz. UE L 201 z 30.07.2008, str. 29, Dz. Urz. UE L 278 z 21.10.2008, str. 6, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L

Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, nieuregulowanym w przepisach o bezpieczeństwie żywności i żywienia;

- 2) nadzoru nad przestrzeganiem przez podmioty przepisów rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. Urz. WE L 204 z 11.08.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 248), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1760/2000”, w zakresie obowiązkowego etykietowania wołowiny.

Art. 2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Art. 3. Sposób postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego, powstającymi przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, jest określony w przepisach:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289).

58 z 03.03.2011, str. 29, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1.

Art. 4. Do postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że prawodawstwo weterynaryjne, w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557), stanowi inaczej.

Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) produkcja – co najmniej jedną z następujących czynności: pozyskiwanie, chów, wytwarzanie, oczyszczanie, rozbiór, przetwarzanie, pakowanie, przepakowywanie, przechowywanie lub transport;
- 1a) produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny – pozyskiwanie mięsa, utrzymywanych w gospodarstwie, cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie przez myśliwego, w wyniku odstrzału, mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby;
- 2) produkty pochodzenia zwierzęcego – produkty pochodzenia zwierzęcego określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku I w ust. 8.1;
- 3) wprowadzanie na rynek – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia nr 178/2002;
- 4) sprzedaż bezpośrednia – działalność, o której mowa w art. 1 ust. 3 lit. c–e rozporządzenia nr 853/2004;
- 5) produkty pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze – produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w przepisach krajowych lub przepisach Unii Europejskiej dotyczących oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, lub produkty rolne i środki spożywcze umieszczone na liście produktów tradycyjnych, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- 6) rolniczy handel detaliczny – rolniczy handel detaliczny w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 29b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2018 r. poz. 1541, z późn. zm.⁷⁾).

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, 2136, 2227, 2242, 2244 i 2245.

Art. 6. 1. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem w rozumieniu:

- 1) art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 854/2004,
- 2) art. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 882/2004, w zakresie urzędowych kontroli:
 - a) produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym

– chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, w zakresie określonym w ustawie i nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia nr 854/2004 i rozporządzenia nr 882/2004 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń, wykonuje czynności związane ze sprawowaniem nadzoru nad bezpieczeństwem:

- 1) produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym nad spełnianiem wymagań określonych przez właściwe organy państw trzecich dla zakładów uprawnionych do wysyłki produktów pochodzenia zwierzęcego do tych państw,
- 2) żywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b

– chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, sprawuje nadzór nad stosowaniem przez podmioty podlegające nadzorowi Inspekcji Weterynaryjnej obowiązkowego systemu znakowania wołowiny, o którym mowa w rozporządzeniu nr 1760/2000.

Art. 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii albo urzędowy lekarz weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii wydają decyzje administracyjne lub wykonują czynności w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia nr 854/2004 i rozporządzenia nr 882/2004 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń.

2. Od decyzji w sprawie oceny mięsa przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożony na piśmie przed upływem 24 godzin od wydania tej decyzji, za pośrednictwem urzędowego lekarza weterynarii, do powiatowego lekarza weterynarii. Decyzja powiatowego lekarza weterynarii jest ostateczna.

3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1, wydaje się z urzędu, chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, jakie decyzje są wydawane z urzędu, a jakie na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie zapewnienie przeprowadzania urzędowych kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w jednolity sposób na obszarze całego kraju oraz realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.

Art. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 854/2004 lub art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania, lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie przekazanym do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.

Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 19–21a,
 - 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 19–21a oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
- nie stosuje się przepisów art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212).

Art. 8b. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 854/2004 lub art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii lub sposób ich wykonywania, lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie, w jakim dopuszcza się możliwość wprowadzenia regulacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.

Art. 9. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być produkowane i wprowadzane na rynek, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt, lub są zwierzętami, które:

- 1) spełniają wymagania weterynaryjne określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

2) były karmione paszami spełniającymi wymagania określone w przepisach o paszach.

2. Produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem produktów rybołówstwa oraz żywych małży, mogą być produkowane i wprowadzane na rynek, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt lub są zwierzętami, które nie pochodzą z gospodarstwa, zakładu lub obszaru podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt mającym zastosowanie do danych zwierząt lub produktów, wydanym na podstawie przepisów Unii Europejskiej wprowadzających środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, lub na podstawie przepisów wydanych w trybie takich przepisów Unii Europejskiej.

2a. Produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek zaopatruje się w świadectwa zdrowia lub inne dokumenty, jeżeli wynika to z przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 2.

3. Nie wprowadza się na rynek mięsa i produktów mięsnych, które zostały pozyskane ze zwierząt z gatunków wrażliwych na jedną z chorób zakaźnych zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, poddanych ubojowi w rzeźni w czasie, gdy znajdowały się tam:

- 1) zwierzęta podejrzane o zakażenie lub zakażone, podejrzane o chorobę zakaźną zwierząt lub chore na tę chorobę,
- 2) tusze lub części tusz zwierząt, o których mowa w pkt 1

– chyba że takie podejrzenie, zakażenie lub choroba zostały wykluczone.

4. Produkty rybołówstwa oraz żywe małże wprowadzane na rynek mogą pochodzić z gospodarstwa podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt wydanym na podstawie przepisów Unii Europejskiej wprowadzających środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, lub na podstawie przepisów wydanych w trybie takich przepisów Unii Europejskiej, jeżeli nie są rybami i mięczakami wykazującymi kliniczne objawy choroby lub nie pochodzą od lub z takich zwierząt.

Art. 9a. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, w tym takie produkty czasowo przechowywane przed wywozem w innym zakładzie niż zakład produkcji, zaopatruje

się w świadectwa zdrowia lub inne dokumenty, jeżeli są one wymagane przez państwo trzecie miejsca przeznaczenia tych produktów.

2. Świadectwa zdrowia lub inne dokumenty są dołączane do przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego i udostępniane na każde żądanie organu celnego.

3. Organ Inspekcji Weterynaryjnej, niezwłocznie po każdym załadowaniu produktów pochodzenia zwierzęcego, nakłada plombę na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, jeżeli taka plomba jest wymagana przez państwo trzecie miejsca przeznaczenia tych produktów.

4. Uprawnienie organów Inspekcji Weterynaryjnej do nakładania plomb nie narusza uprawnień i obowiązków organów celnych związanych z przeprowadzeniem kontroli celnej.

4a. W przypadku zerwania plomby, o której mowa w ust. 3, przez organ celny podczas kontroli, organ Inspekcji Weterynaryjnej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia tej kontroli ponownie nakłada taką plombę na środek transportu, kontener lub pojemnik.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, informacje, jakie umieszcza się na plombie nakładanej na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, mając na względzie zapewnienie możliwości identyfikacji wywożonych produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 10. 1. Dopuszcza się produkcję i wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszaru podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt wydanym na podstawie przepisów Unii Europejskiej wprowadzających środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, lub na podstawie przepisów wydanych w trybie takich przepisów Unii Europejskiej, które mają zastosowanie do danych zwierząt lub produktów, jeżeli:

- 1) produkty te nie pochodzą z gospodarstwa, w którym podejrzewa się lub stwierdzono tę chorobę,
- 2) przy ich produkcji i wprowadzaniu na rynek zostały spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2

– o ile przepisy Unii Europejskiej wprowadzające środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt albo przepisy krajowe wdrażające lub wykonujące te przepisy Unii Europejskiej nie stanowią inaczej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt, w związku z którymi wprowadza się ograniczenia w produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego,
- 2) wymagania weterynaryjne dla produktów, o których mowa w ust. 1, w szczególności sposób produkcji i znakowania tych produktów

– mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego, w tym zapobieganie przenoszeniu chorób zakaźnych zwierząt, oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 11. 1. Przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, a także w zakresie, w jakim te przepisy upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne, sanitarne, organizacyjne, lokalizacyjne, techniczne i technologiczne, zwane dalej „wymaganiami weterynaryjnymi”, jeżeli zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, obejmujące w szczególności:

- 1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których lub od których pozyskuje się te produkty, lub
- 2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju lub uboju z konieczności, lub
- 3) wymagania, jakie powinny spełniać miejsca pochodzenia lub przebywania zwierząt, lub
- 4) wymagania, jakie powinny spełniać te produkty, lub
- 5) sposób badania:
 - a) zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,
 - b) mięsa zwierząt, o których mowa w lit. a, oraz mięsa zwierząt łownych,

- c) produktów rybołówstwa oraz żywych małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich, lub
- 6) sposób prowadzenia dokumentacji, w tym sposób dokumentowania pochodzenia zwierząt, z których lub od których pozyskuje się te produkty, oraz zakres i sposób prowadzenia rejestru zwierząt, a także sposób dokumentowania pochodzenia tych produktów, w tym zakres i sposób prowadzenia rejestru tych produktów, lub
- 7) wymagania, jakie powinny być spełnione na poszczególnych etapach produkcji, lub
- 8) wymagania, jakie powinny spełniać osoby wykonujące czynności pomocnicze pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, oraz zakres tych czynności, lub
- 9) warunki, tryb i zakres prowadzenia kontroli wewnętrznej w zakładzie, w tym opracowanie, wdrożenie i realizację systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (systemu HACCP), lub
- 10) sposób znakowania i pakowania tych produktów, lub
- 11) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia, handlowe dokumenty identyfikacyjne lub inne dokumenty dołączone do tych produktów, lub
- 12) wymagania, jakie powinny spełniać środki transportu.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub przez produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń lub w zakresie, w jakim te przepisy upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, biorąc pod uwagę wielkość produkcji, w tym specyfikę zakładów o małej zdolności produkcyjnej, oraz ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 11a. 1. Przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne i sanitarne, zwane dalej „wymaganiami weterynaryjnymi przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny”, obejmujące w szczególności:

- 1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso, lub

- 2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa, lub
- 3) wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych, lub
- 4) sposób znakowania mięsa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 12. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej, jeżeli przy ich produkcji zostały spełnione wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów i przez produkty, o których mowa w ust. 1,
- 2) wielkość produkcji produktów, o których mowa w ust. 1, jej zakres, obszar i wymagania weterynaryjne dla miejsc prowadzenia sprzedaży bezpośredniej – mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 13. 1. Do działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004, stosuje się:

- 1) przepisy rozporządzenia nr 852/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia;
- 2) wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki pozwalające na uznanie działalności za działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, w tym zakres i obszar produkcji, a także wielkość dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego,

- 2) wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy prowadzeniu działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej
– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 14. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze mogą być wprowadzane na rynek, jeżeli przy ich produkcji zostały spełnione wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze, z zachowaniem trybu i po spełnieniu warunków określonych w art. 10 ust. 5–7 rozporządzenia nr 853/2004, oraz mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa tych produktów, a także realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 15. 1. Przepisy rozporządzenia nr 854/2004 i rozporządzenia nr 882/2004 w zakresie urzędowych kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tych rozporządzeń stosuje się odpowiednio do kontroli wymagań, o których mowa w art. 11–14.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii w ramach urzędowej kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i sposób przeprowadzania tej kontroli, w tym prowadzenia dokumentacji związanej z kontrolą, mając na względzie zapewnienie właściwego wykonywania czynności urzędowych.

Art. 16. 1. Niedopuszczalne jest podawanie zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancji niedozwolonych oraz pozyskiwanie takich produktów od zwierząt lub ze zwierząt, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność tych substancji.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy zwierząt, którym podawano substancje o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym,

w celu leczniczym lub zootechnicznym, jeżeli upłynął okres karencji określony dla tych substancji.

2a. Zakazuje się wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego:

- 1) pozyskanych ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli produkty te pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego;
- 2) będących zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te są wprowadzane na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego.

3. W celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, prowadzi się monitorowanie substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych:

- 1) u zwierząt;
- 2) w wydzielinach i wydalinach zwierząt;
- 3) w tkankach lub narządach zwierząt;
- 4) w produktach pochodzenia zwierzęcego;
- 5) w żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt;
- 7) w paszach.

4. Za zwierzęta poddane ubojowi w rzeźni, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność substancji niedozwolonych lub pozostałości produktów leczniczych w ilościach przekraczających dopuszczalne poziomy, określone na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniającego dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 152 z 16.06.2009, str. 11), nie przysługuje odszkodowanie.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz substancji niedozwolonych objętych monitorowaniem, o którym mowa w ust. 3,

- 2) zakres badań przeprowadzanych w ramach monitorowania, o którym mowa w ust. 3, rodzaj, wielkość i sposób pobierania próbek,
- 3) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych lub przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości, o których mowa w ust. 3,
- 4) sposób dokumentowania wykonywanych czynności,
- 5) sposób postępowania w zakładach lub w gospodarstwach w związku z monitorowaniem substancji niedozwolonych lub pozostałości, o których mowa w ust. 3

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.

Art. 17. 1. Niedopuszczalny jest ubój poza rzeźnią:

- 1) bydła i zwierząt jednokopytnych oraz
- 2) innych zwierząt w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, jeżeli mięso pozyskane z tych zwierząt ma być wprowadzone na rynek.

1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w celu produkcji mięsa na użytek własny.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do małych ilości drobiu lub zajęczaków poddanych ubojowi przez producenta w gospodarstwie w celu sprzedaży bezpośredniej.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku poddawania ubojowi z konieczności domowych zwierząt kopytnych.

Art. 18. 1. Szkolenie osób, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 1, jest przeprowadzane przez podmiot, który został upoważniony do prowadzenia takiego szkolenia przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie do prowadzenia szkolenia, jeżeli podmiot przedstawi:

- 1) program zawierający zagadnienia określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4;
- 2) plan realizacji tego szkolenia;
- 3) listę osób, które będą prowadziły to szkolenie.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii może kontrolować podmiot upoważniony do przeprowadzenia szkolenia w zakresie realizacji programu szkolenia oraz posiadania przez osoby przeprowadzające szkolenie minimalnych kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy podmiot upoważniony:

- 1) nie realizuje programu szkolenia lub szkolenie jest przeprowadzane przez osoby nieposiadające minimalnych kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 lub
- 2) nie przeprowadza szkoleń przez okres co najmniej 2 lat.

5. Jeżeli podmiot zaprzestał prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki lekarz weterynarii, na wniosek tego podmiotu, uchyla decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 2.

6. W przypadku zmiany programu lub planu szkolenia, o których mowa w ust. 2, podmiot upoważniony do przeprowadzenia szkoleń składa wniosek do wojewódzkiego lekarza weterynarii o zmianę decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2, obejmujący zagadnienia określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4,
- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w tym minimalne kwalifikacje osób przeprowadzających to szkolenie,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust. 1,

- 4) wzór oświadczenia, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. a,
- 5) sposób przekazywania informacji, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. b oraz w rozdziale III w ust. 2

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego oraz zapewnienie możliwości sprawowania prawidłowego nadzoru nad produktami pochodzenia zwierzęcego pochodzącymi ze zwierząt łownych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.

Art. 19. 1. Podmioty zamierzające prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu są obowiązane:

- 1) sporządzić projekt technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie tego projektu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności;
- 2) powiadomić pisemnie powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w pkt 1, o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w tym zakładzie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, projekt technologiczny zakładu, jeżeli odpowiada on wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 5, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w tej sprawie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności zakresu i wielkości produkcji lub wyposażenia pomieszczeń produkcyjnych.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórci i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej, lub rolniczego handlu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub sprzedaży bezpośredniej, lub działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinien spełniać projekt technologiczny zakładu, mając na względzie zakres i wielkość produkcji oraz ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 20. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, na obszarze swojej właściwości:

1) prowadzi:

a) rejestr zakładów obejmujący zakłady:

- będące gospodarstwami, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu pozyskania mięsa na użytek własny,
- prowadzące sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego,
- które podlegają rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, w tym prowadzących rolniczy handel detaliczny produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, oraz zakłady, dla których zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004, i zakłady zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,

b) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zakładach podlegających zatwierdzeniu w trybie i na zasadach określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004,

c) wykaz zakładów zatwierdzonych w trybie i na zasadach określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004;

2) wydaje decyzje administracyjne w stosunku do zakładów, o których mowa w pkt 1, w sprawach:

a) wpisu do rejestru,

- b) zatwierdzenia,
- c) warunkowego zatwierdzenia,
- d) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia,
- e) zawieszenia zatwierdzenia,
- f) cofnięcia zatwierdzenia,
- g) wykreślenia z rejestru.

2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia i cofnięcia zatwierdzenia zakładów podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. (uchylony)

4. Jeżeli prowadzenie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego ogranicza się do produkcji podstawowej podlegającej wpisowi do rejestru podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o którym mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, to działalność taka nie podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, z wyłączeniem prowadzenia działalności polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek.

Art. 21. 1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów oraz wniosek o zatwierdzenie zakładu składa się w formie pisemnej, w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacji podatkowej (NIP), albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności – w przypadku pomieszczeń gospodarstwa, z wyłączeniem gospodarstw rybackich, o ile wnioskodawca takie numery posiada;
- 2) określenie rodzaju i zakresu działalności, która ma być prowadzona, w tym rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, które mają być produkowane w tym zakładzie;
- 3) określenie lokalizacji zakładu, w którym ma być prowadzona działalność;

4) wskazanie, czy zakład zamierza korzystać z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) (uchylony)
- 2) (uchylony)
- 3) kopię zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej – w przypadku gdy wnioskodawca będący cudzoziemcem, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399 oraz z 2019 r. poz. 577), zamierza prowadzić działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 4) (uchylony)
- 5) oświadczenie podmiotu potwierdzające utrzymywanie pszczoł, jeżeli wniosek jest składany przez podmiot niepodlegający obowiązkowi:
 - a) wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego,
 - b) wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
 - c) uzyskania zezwolenia, o którym mowa w pkt 3, albo
- 6) zaświadczenie albo oświadczenie o nabyciu przez koło łowieckie będące dzierżawcą obwodu łowieckiego członkostwa w Polskim Związku Łowieckim oraz osobowości prawnej, zgodnie z przepisami Prawa łowieckiego, albo
- 7) zaświadczenie albo oświadczenie o prowadzeniu ośrodka hodowli zwierzyny przez zarządcę obwodu łowieckiego na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, wydanej na podstawie przepisów Prawa łowieckiego.

3a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 5–7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję administracyjną, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–c, nadaje zakładowi weterynaryjny numer identyfikacyjny.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) prowadzenia rejestru zakładów, wykazu podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną oraz wykazu zatwierdzonych zakładów, a także zakres danych i informacji objętych rejestrem i tymi wykazami, mając na względzie rodzaj działalności objętej rejestracją, możliwość wpisywania istotnych informacji dotyczących zakładów oraz sprawną aktualizację tych informacji;
- 2) ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, miejsca prowadzenia działalności i rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b.

Art. 21a. 1. Jeżeli państwo trzecie uzależnia wysyłkę produktów pochodzenia zwierzęcego do tego państwa od nadania zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nadaje zakładowi takie uprawnienie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, w prowadzonym rejestrze zakładów umieszcza informację o nadaniu uprawnienia danemu zakładowi do produkcji na rynek państwa trzeciego.

3. Jeżeli państwo trzecie uzależnia uzyskanie uprawnienia do produkcji na rynek tego państwa od wyników przeprowadzonej przez właściwy organ tego państwa kontroli, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu przez ten zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego.

4. Koszty kontroli, o której mowa w ust. 3, ponosi podmiot ubiegający się o uzyskanie uprawnienia, chyba że są one ponoszone przez państwo trzecie.

5. Decyzję w sprawie nadania zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego powiatowy lekarz weterynarii wydaje:

- 1) w terminie 30 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia, po przeprowadzeniu kontroli w zakładzie;
- 2) w terminie 14 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia, w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

6. Podmiot prowadzący zakład, który posiada uprawnienie do prowadzenia produkcji na rynek państwa trzeciego, informuje powiatowego lekarza weterynarii o zaprzestaniu prowadzenia tej produkcji oraz o każdej zmianie stanu prawnego lub

faktycznego związanej z prowadzeniem tej produkcji, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia takiej zmiany.

Art. 21b. Produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem produktów produkcji pierwotnej, stanowiące surowiec do produkcji w zakładach zatwierdzonych mogą pochodzić tylko z zakładów zatwierdzonych.

Art. 21c. (uchylony)

Art. 22. 1. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje zawarte w rejestrze i wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo wykazach;
- 2) powiadamia o skreśleniu zakładu z rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a:
 - a) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego,
 - b) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

2. Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji przekazywanych przez powiatowego lekarza weterynarii, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza i uaktualnia, w formie papierowej lub elektronicznej:

- 1) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zatwierdzonych zakładach;
- 2) wykaz zatwierdzonych zakładów, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004;
- 3) wykaz zakładów, o których mowa w art. 21a ust. 1.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje zgodnie z art. 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.).

Art. 23. 1. Jeżeli zostanie stwierdzone, że w zakładach, o których mowa w art. 21a ust. 1, nie są spełniane wymagania określone przez państwo trzecie,

powiatowy lekarz weterynarii, w zależności od stopnia uchybienia, wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje usunięcie uchybień lub
- 2) zakazuje produkcji na rynek państwa trzeciego niektórych rodzajów produktów pochodzenia zwierzęcego, lub
- 3) zakazuje wprowadzania partii produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, lub
- 4) zakazuje produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii może, biorąc pod uwagę rodzaj uchybień oraz stopień zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, określić termin usunięcia uchybień.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może cofnąć uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, powiadamia, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównego Lekarza Weterynarii.

5. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla, w drodze decyzji, zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, jeżeli przeprowadzona kontrola zakładu, o którym mowa w ust. 1, lub produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z tego zakładu potwierdzi spełnianie wymagań określonych przez państwo trzecie.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawach:

- 1) powiadamiania, przyjmowania zawiadomień i przekazywania uwag do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 853/2004;
- 2) notyfikacji Komisji Europejskiej oraz innym państwom członkowskim Unii Europejskiej krajowych środków, o których mowa w art. 17 ust. 3–5 rozporządzenia nr 854/2004;
- 3) przyjmowania powiadomień i przekazywania uwag do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 17 ust. 6 rozporządzenia nr 854/2004;
- 4) przekazywania Komisji Europejskiej wyników projektów pilotażowych zgodnie z art. 17 ust. 8 rozporządzenia nr 854/2004.

2. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie:

- 1) udostępniania innym państwom członkowskim Unii Europejskiej wykazu zatwierdzonych zakładów;
- 2) przyjmowania notyfikacji oraz zgłaszania uwag i zastrzeżeń dotyczących wykazów zakładów, o których mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia nr 854/2004;
- 3) powiadamiania oraz składania oświadczeń, o których mowa w art. 15 ust. 2 lit. b (ii) rozporządzenia nr 854/2004;
- 4) uzgadniania z właściwą władzą państwa trzeciego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy przywozie z państwa trzeciego i wywozie do tego państwa produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieokreślonym w przepisach Unii Europejskiej.

Art. 25. Kto:

- 1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje niedozwolone, z wyłączeniem substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym, podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym,
- 2) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano substancje niedozwolone, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 16 ust. 2,
- 2a) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano produkty lecznicze, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przed upływem okresu karencji określonego dla tych produktów leczniczych,
- 3) poddaje ubojowi zwierzęta poza rzeźnią, wbrew przepisom art. 17,
- 4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego lub żywność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w sposób niezgodny z rodzajem działalności określonej dla danego podmiotu w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii,
- 5) wywozi produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich środkami transportu, na które nie nałożono plomb w sposób określony w art. 9a,
- 6) usuwa lub niszczy plomby, o których mowa w art. 9a, nie będąc do tego uprawnionym

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 26. 1. Kto:

- 1) prowadząc przedsiębiorstwo sektora spożywczego:
 - a) nie wykonuje obowiązków lub narusza wymagania:
 - w zakresie dotyczącym produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określone w rozporządzeniu nr 852/2004 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 tego rozporządzenia, lub
 - określone w rozporządzeniu nr 853/2004 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 12 ust. 2 tego rozporządzenia, lub
 - weterynaryjne lub dotyczące bezpieczeństwa żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określone w art. 9, art. 9a ust. 1 i 2, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 11a ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1, art. 16 ust. 2a, art. 19 ust. 1 i 3, art. 21a ust. 6, art. 21b lub w przepisach wydanych na podstawie art. 8 pkt 2, art. 8b pkt 2, art. 10 ust. 2 pkt 2, art. 11 ust. 2, art. 11a ust. 2, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 lub art. 16 ust. 5, lub
 - określone w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, lub
 - b) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie urzędowych kontroli w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 854/2004 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia,
- 2) prowadząc produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, powoduje zagrożenie dla zdrowia publicznego, nie zapewniając spełniania:
 - a) przez produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek lub żywność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, wymagań określonych dla tych produktów lub tej żywności lub
 - b) wymagań weterynaryjnych lub wymagań dotyczących bezpieczeństwa żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określonych w art. 9, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 11a ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 1 lub art. 16 ust. 2a lub w przepisach wydanych na podstawie art. 8 pkt

2, art. 8b pkt 2, art. 10 ust. 2 pkt 2, art. 11 ust. 2, art. 11a ust. 2, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2 pkt 2, art. 14 ust. 2 lub art. 16 ust. 5, lub

- c) wymagań w zakresie obowiązkowego etykietowania mięsa wołowego określonych w tytule II rozporządzenia nr 1760/2000, lub
- d) wymagań higienicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia

– podlega karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej trzydziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju tych naruszeń, społecznej szkodliwości czynu i stopnia zagrożenia dla bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b.

Art. 27. 1. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, powiatowy lekarz weterynarii.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 28. 1. Kary pieniężnej nie nakłada się, jeżeli od dnia popełnienia czynu upłynęło 5 lat.

2. Wymierzonej kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

3. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 2, przerywa się przez dokonanie pierwszej czynności egzekucyjnej, o której ukarany został powiadomiony.

4. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

5. Kolejne wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie przerywa biegu przedawnienia.

Art. 29. Egzekucja wymierzonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 30. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy powiatowego inspektoratu weterynarii.

Art. 31–35. (pominięte)

Art. 36. Ilekroć w przepisach wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub ustawach dotyczących ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia lub życia człowieka w zakresie weterynarii jest mowa o:

- 1) umieszczeniu na rynku w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego – należy przez to rozumieć wprowadzanie na rynek, o którym mowa w art. 5 pkt 3;
- 2) wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego – należy przez to rozumieć wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 i rozporządzeniu nr 854/2004 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, lub przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 41, utrzymanych w mocy na podstawie art. 38 ust. 3, lub wymagania, jakie powinny spełniać produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek określone w niniejszej ustawie, lub wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na jej podstawie.

Art. 37. 1. Zakłady, które zostały zakwalifikowane na rynek państw trzecich na podstawie decyzji, o której mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 41, zachowują uprawnienia w tym zakresie do dnia uchylecia, stwierdzenia nieważności lub wygaśnięcia tej decyzji.

2. Dane zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 41, wykorzystuje się do prowadzenia rejestru i wykazów, o których mowa w art. 20 ust. 1.

Art. 38. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5a ust. 2, art. 6 ust. 3 pkt 1, art. 6 ust. 3 pkt 2, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 14 ust. 4, art. 18 ust. 2 i art. 23 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 41 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 16 ust. 5, art. 19 ust. 5, art. 21 ust. 5 pkt 1, art. 21 ust. 5 pkt 2 i art. 18 ust. 3 pkt 4 niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 2, art. 24b ust. 10 i art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 34 zachowują moc do dnia wejścia w życie

przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, art. 24b ust. 10 i art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 34, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 41, zachowują moc w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 853/2004 i rozporządzeniu nr 854/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 15 ust. 2.⁸⁾

Art. 39. Do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 28 ustawy wymienionej w art. 41, wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem sądu do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 40. W przypadku naruszenia przepisów, o których mowa w art. 38 ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 26–30.

Art. 41. Traci moc ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. poz. 288 oraz z 2005 r. poz. 68 i 188).

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁹⁾.

Załącznik do ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r.

(pominięty)

⁸⁾ Wdrożenie art. 4 w związku z art. 8 dyrektywy 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylającej niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniającej dyrektywy Rady 89/662/EWG i 92/118/EWG oraz decyzję Rady 95/408/WE (Dz. Urz. UE L 195 z 30.04.2004, str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 407).

⁹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 2 lutego 2006 r.